10/02/2019

Άγιος Παΐσιος: Τί αναζήτηση υπάρχει;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Χειμώνα καιρό ήρθαν μια μέρα στο Καλύβι ογδόντα άτομα, από φοιτητές μέχρι σκηνοθέτες. Έκλαιγαν και ρωτούσαν αν μπορούν να σπουδάσουν Θεολογία! Είναι εξωφρενική η κατάσταση στον κόσμο! Όλοι ζητούν κάτι, χωρίς να ξέρουν οι περισσότεροι τί ζητούν. Άλλοι με μπουζούκια ψάχνουν την αλήθεια! Άλλοι με εξωφρενική μουσική ζητούν τον Χριστό!

– Γέροντα, αλήθεια, τί αναζήτηση έχει ο κόσμος! Τόσοι άνθρωποι να έρχωνται και να στέκωνται όρθιοι και να περιμένουν ώρες!

– Μέσα στα σημεία των καιρών είναι και αυτό• να ζητάη ο κόσμος βοήθεια από εμένα τον ταλαίπωρο. Δεν βλέπω κάτι το καλό στον εαυτό μου και απορώ τί βρίσκουν οι άνθρωποι και τρέχουν σε μένα. Κολοκύθι με φλούδα καρπουζιού είμαι. Στις μέρες μας το κολοκύθι το τρώνε για καρπούζι, γιατί έχει φλούδα καρπουζιού. Ξεκινούν από την άκρη του κόσμου και δεν είναι σίγουροι• θα με βρουν, δεν θα με βρουν. Και τον εαυτό μου τον σιχαίνομαι μα και τον κόσμο τον πονάω. Πού έχουμε φθάσει! Πού κατήντησε ο κόσμος! Ο Προφήτης Ηλίας αναφέρει ότι θα ‘ρθη καιρός που οι άνθρωποι θα βρουν έναν που θα έχη ιμάτιο και θα του πουν: «Έλα να σε

κάνουμε βασιλιά!». Ο Θεός να μας λυπηθή!

Όταν διαβάζω τον 28ο Ψαλμό που είναι «Γι’ αυτούς που κινδυνεύουν στην θάλασσα», λέω: «Θεέ μου, και η στεριά, ο κόσμος όλος, έγινε χειρότερη θάλασσα, γιατί πνίγει τον κόσμο πνευματικά». Και όταν έρχεται κόσμος απογοητευμένος ,τους διαβάζω τον 93ο και τον 36ο Ψαλμό. «Θεός εκδικήσεων Κύριος• Θεός εκδικήσεων επαρρησιάσατο. Υψώθητι ο κρίνων την γην, απόδος ανταπόδοσιν τοις υπερηφάνοις… Τον λαόν σου , Κύριε, εταπείνωσαν και την κληρονομίαν σου εκάκωσαν … Και εγένετό μοι Κύριος εις καταφυγήν και ο Θεός μου εις βοηθόν ελπίδος μου…» Δίνουν μεγάλη παρηγοριά! Με μια ματιά στον Ουρανό θα άλλαζαν τα πράγματα. Αλλά βλέπεις, δεν σκέφτονται τον Θεό σήμερα οι άνθρωποι. Γι’ αυτό δεν βρίσκεις ανταπόκριση• δεν μπορείς να συννενοηθής.

Συνέχεια παρακαλώ τον Θεό να παρουσιάση σωστούς ανθρώπους, Χριστιανούς, για να βοηθούν τον κόσμο, και τους σωστούς να τους κρατήση χρόνια. Να κάνουμε προσευχή να φωτίση ο Θεός να βγουν άλλοι, νέοι άνθρωποι, αγνοί, να βγουν Μακκαβαίοι, γιατί οι τωρινοί καταστρέφουν τον κόσμο. Οι νεώτεροι μπορεί να έχουν απειρία, αλλά δεν έχουν ψευτιά, πονηριά. Να παρακαλούμε να φωτίζη ο Θεός ανθρώπους όχι μόνο στην Εκκλησία, αλλά και αυτούς που κυβερνούν, να έχουν φόβο Θεού, για να μπορέσουν κάτι να πουν. Λίγο, μια φωτισμένη κουβέντα αν πουν ,τακ, αλλάζουν μια κατάσταση. Αν πουν μια ανοησία, μπορεί ολόκληρο το κράτος να το τσαλακώσουν. Μια καλή απόφαση είναι ευεργεσία για τον κόσμο. Μια άσχημη απόφαση είναι καταστροφή. Δεν είναι μόνον η υλική δυστυχία, που πεινούν, που δυστυχούν οι άνθρωποι• η πνευματική δυστυχία είναι πιο μεγάλη. Η προσευχή πολύ θα βοηθήση να τους φωτίση λιγάκι ο Χριστός. Παίρνει το κατσαβιδάκι ο Χριστός, λίγο ένα στρίψιμο, μια βόλτα πίσω… εντάξει• όλα τακτοποιούνται! Σιγά-σιγά, όταν ο Θεός φωτίζη μερικούς ανθρώπους, τότε το κακό εξευτελίζεται μόνο του. Γιατί το κακό μόνο του καταστρέφεται, δεν το καταστρέφει ο Θεός. **Τελικά τα πράγματα θα έρθουν στη θέση τους.** Βλέπω ότι πολλοί που έχουν μια θέση καταλαβαίνουν, πονούν και αγωνίζονται, και ιδιαίτερα το χαίρομαι!
Από το βιβλίο «Με πόνο και αγάπη για τον σύγχρονο άνθρωπο», Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου Λόγοι Α΄, Ιερόν Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης